

بررسی و تحلیل مولفه های ساختاری و زمینه ای سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

مهردی مولائی آرانی^۱

چکیده

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی به عنوان سازمان متولی امور فرهنگی در خارج از کشور در انتهای سال ۱۳۷۴ تأسیس شد. در ابتدای تشکیل این سازمان تصور این بود که کلیه امور فرهنگی خارج از کشور در این سازمان متمرکز و ثمربخشی کارها بسیار بالا خواهد رفت اما گذشت زمان این آرزو را محقق نکرد. اگرچه دلایل زیادی در عدم تحقق حداکثری این آرزو دخیل بوده است اما هدف این تحقیق این است که ضمن مصاحبه با خبرگان سازمان و استفاده از استناد موجود؛ از دریچه ابعاد ساختاری به این معضل بپردازد و به این سوال پاسخ دهد که ابعاد ساختاری سازمان-ساختاری و محتوایی - تا چه میزان با اهداف و آرمان های آن در تناسب هستند. این سازمان برای بهبود نتایج و فعالیت های خود از حیث ساختاری باید به سمت کاهش تمرکز، استفاده از استراتژی فرهنگی و

^۱ دانشجوی دکتری رشته سیاست‌گذاری فرهنگی، دانشگاه باقرالعلوم(ع)، ورودی ۸۹، ۰۹۱۳۲۶۰۴۶۵۲، movlaeiarani@gmail.com

محیطی و ساختار ارگانیک روی آورده. از سوی دیگر ارتقای دانش، بینش و اعتقادات اعضای سازمان مهمترین عامل در رساندن این مجموعه به آرمان‌های متعالی آن می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، ابعاد ساختاری، ابعاد محتوایی

Archive of SID

مقدمه

در این قسمت به جای مقدمه، قسمت هایی بسیار کوتاه اما گهربار از سخنان مقام معظم رهبری در باب اهمیت تبلیغ فرهنگ اسلامی و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی آورده شده است.

"تبلیغ ارزش های اسلامی، به معنای قرآنی آن که همانا تبیین و عرضه صحیح این ارزشها و حقایق والای است که پایه و مبنای فکری آن به شمار می رود و نیز ترویج و اشاعه فرهنگ و زبان و دیگر تلاش های فرهنگی در عرصه بین المللی، امروزه امانتی الهی بر دوش ما و وظیفه درنگ ناپذیری بر عهده ماست".^۱

"کار اصلی شما (رایزنان فرهنگی) این است که منطق نظام اسلامی را-که همان منطق انقلاب است- او لا تبیین کنید، ثانیا حساسیت‌ها را نسبت به آن برانگیزید تا از کنار آن بی‌تفاوت عبور نکنند، ثالثا دلها را به آن معتقد کنید. این سه مرحله باید در دو منطقه انجام بگیرد: در منطقه نخبگان و افکار عمومی؛ هر دو کار ظریف و مینیاتوری است".^۲

"بزرگترین ترویج اسلام و تشیع همین است که مفاهیم والای انقلاب اسلامی و نظام اسلامی را-که از متن و حق اسلام گرفته شده است- برای مردم بیان کنید؛ این تکلیف شمامست. البته همان طور که گفتیم، معرفی و تبلیغ فرهنگ و تمدن ایرانی در حواشی کار است".^۳

"اقدار حقیقی برای کشور اقتدار فرهنگی است. اگر کار فرهنگی به درستی انجام شود و بر ذهن و فکر و عاطفه افراد تأثیرگذار باشد، قطعاً برخی خلاهای احتمالی در عرصه دیپلماسی و یا ارتباطات تجاری و اقتصادی، پُر خواهد شد".^۴

^۱ حکم مقام معظم رهبری در انتخاب اعضای شورای عالی سازمان در سال ۱۳۷۳

^۲ بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با نمایندگان فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ۱۳۸۱/۵/۲۳

^۳ بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با نمایندگان فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ۱۳۸۱/۵/۲۳

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی به منظور ایجاد تمرکز در مدیریت و برخورداری از سیاستگذاری واحد و هماهنگی در فعالیتهای فرهنگی، تبلیغی خارج از کشور و نیز استفاده بهینه از امکانات مادی و معنوی موجود در سال ۷۴ تاسیس شد. اینکه "این سازمان توانسته است ماموریت خود را به خوبی انجام دهد یا نه؟" محل سوال بسیاری از دلسوzen و دغدغه‌مندان این نظام می‌باشد. ما در این تحقیق به دنبال آن هستیم تا از حیث ساختاری (مولفه‌های ساختاری و محتوایی) و چرخه عمر این سازمان را مورد بررسی قرار دهیم. به این منظور ابتدا معرفی اجمالی از سازمان ارائه خواهد شد و در ادامه ابعاد ساختاری و محتوایی سازمان را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

سوالات تحقیق

سوالات اصلی:

- ابعاد ساختاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟
- ابعاد محتوایی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟

سوالات فرعی:

- میزان رسمیت سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟
- میزان پیچیدگی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟
- میزان تمرکز سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟
- اندازه سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟

^۱ بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با نمایندگان فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور-۱۱/۱۲/۱۳۸۸

- استراتژی های سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟
- تکنولوژی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، تا چه میزان با ماموریت و اهداف آن تطابق دارد؟
- محیط سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، شامل چه موسسات، نهادها و افرادی است؟
- چرخه عمر سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، در چه مرحله ای قرار دارد؟

روش تحقیق

تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی است چون سعی دارد با استفاده از ادبیات و قوانین موجود در حوزه ساختار و سازمان به بررسی مسئله ای از مسائل سازمان بپردازد و برای حل آن پیشنهادهای ارائه کند.

به منظور گردآوری اطلاعات و داده از دو روش مصاحبه- مصاحبه با رئیس سابق سازمان، مشاور رئیس سازمان، کارشناسان معاونت پژوهشی و ... و مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است.

معرفی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

تاریخچه تشکیل سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی:

تا پیش از تشکیل سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی حدود ۱۲ سازمان و نهاد مختلف-سوای از شخصیت های حقیقی-در خارج از کشور به فعالیت های فرهنگی مشغول بودند. فعالیت های متعدد و پراکنده گروه های فوق در خارج از کشور منجر به برخی مشکلات اساسی از قبیل: عدم انسجام و یکپارچگی، عدم سیاستگذاری واحد و هماهنگی در فعالیت های فرهنگی، انجام کارهای موازی و .. گردید.

بر همین اساس در شهریور ۱۳۷۲ وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون وقت ارتباطات و بین-المللی دفتر مقام معظم رهبری، دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت(ع)، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی و دبیر وقت شورای عالی تبلیغات خارجی طی نامه ای موضوع را کتبا به مقام معظم رهبری منعکس کرده و طرح تمرکز امور تبلیغات در خارج از کشور را در قالب سازمان واحد ارائه نمودند.

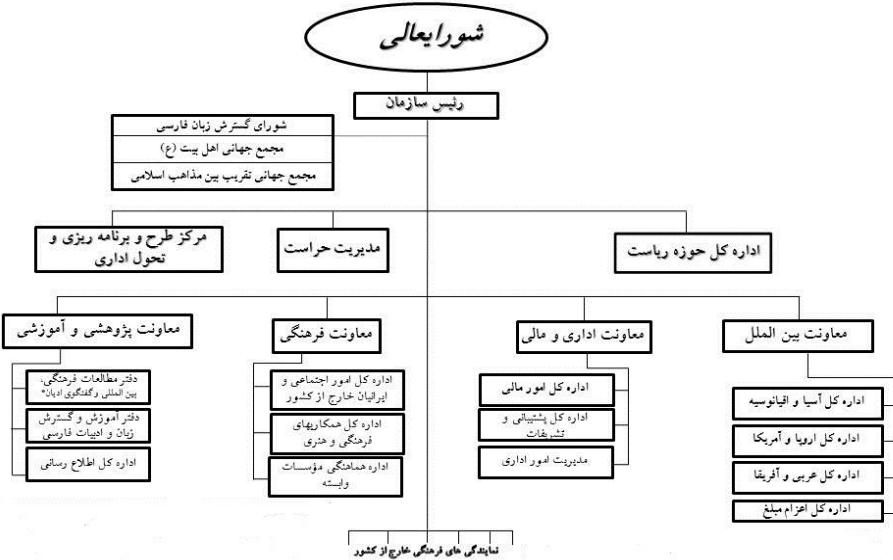
مقام معظم رهبری در پاسخی می فرمایند: "اصل ایده قابل قبول است. در صورتی که واقعاً تمرکز حاصل شود. از طرف دیگر این ایده توقف بر مدیریت جدی و قوی و اطمینان بخش است. من نمی‌دانم آیا چنین مدیری با این شرایط در دسترس ما هست؟"^{۱۰}

پس از رایزنی‌ها و تلاش‌های مسئولان وقت، سازمان در انتهای سال ۷۴ پس از طی مراحل مختلف قانونی و تایید اساسنامه آن توسط مقام معظم رهبری رسم‌آور شد و مقرر شد بخش‌های فرهنگی وزارت‌خانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی و امور خارجه و همچنین مجمع‌های جهانی اهل بیت(ع) و تقریب مذاهب اسلامی با کلیه امکانات مالی، پرسنلی و تجهیزاتی به این سازمان واگذار گردد." (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۸۰)

نمودار سازمانی:

نمودار و چارت تشکیلاتی سازمان در اردیبهشت ماه ۱۳۸۴ به تصویب نهایی رسیده است. مشاهدات و بررسی‌ها نشان می‌دهد با توجه به تغییرات محیط و وجود نیازهای متفاوت، بخش‌ها و واحدهای جدیدی به این ساختار اضافه یا کم شده است. آنچه در ذیل آمده است نمودار مصوب سال ۱۳۸۴ است.

۱—، رهنمون (مجموعه بیانات مقام معظم رهبری درباره اصول و مبانی فعالیت‌ها در حوزه بین‌الملل)، چاب‌الهدی، ۱۳۸۴.



شکل ۱: نمودار تشکیلاتی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

ارکان سازمان:

طبق ماده ۹ اساسنامه سازمان، ارکان سازمان عبارتند از: شورای عالی و رئیس سازمان. در ماده ۱۰ اساسنامه این سازمان ترکیب شورای عالی سازمان به این شرح است: سه نفر از شخصیتهای علمی و فرهنگی به انتخاب مقام معظم رهبری، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس شورا)، وزیر امور خارجه، رئیس سازمان صدا و سیما، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی، مدیر کل مجمع التقریب، مدیر کل مجمع جهانی اهل البیت (ع)، معاون روابط بین المللی دفتر مقام معظم رهبری و رئیس سازمان. در سالهای اخیر برخی بخش‌ها مانند جامعه المصطفی العالمیه و دو شخصیت حقوقی به این ترکیب اضافه شده‌اند. در ماده ۱۴ اساسنامه برای انتخاب ریاست سازمان این‌گونه آمده است: "رئیس سازمان از بین شخصیتهای فرهنگی کشور که مدیر و مدبر و آشنا به مسائل بین‌المللی باشد از سوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پیشنهاد و پس از تأیید شورای عالی و موافقت مقام معظم رهبری با حکم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برای مدت سه سال منصوب می‌شود. تجدید انتخاب وی بلامانع است."

ابعاد ساختار سازمانی

این بخش در واقع بیان کننده یافته های تحقیق می باشد. به اعتقاد کارشناسان یکی از گام ها برای درک سازمان توجه به ابعاد ساختاری و محتوایی سازمان است. ابعاد ساختاری (Structural dimension) بیان کننده ویژگی های درونی یک سازمان هستند. آنها مبنایی به دست می دهند که می توان بدان وسیله سازمان ها را اندازه گیری و با هم مقایسه کرد. ابعاد محتوایی (Contextual dimension) معرف کل سازمان هستند؛ مثل اندازه یا بزرگی سازمان. این ابعاد معرف جایگاه سازمان هستند و بر ابعاد ساختاری اثر می گذارند. این ابعاد نشان دهنده سازمان و محیطی هستند که ابعاد ساختاری در درون آن قرار می گیرد. (دفت، ۱۸، ۱۳۸۶) برای درک سازمان، هر دو بعد ساختاری و محتوایی ضروری است.



شکل ۲: ابعاد سازمان (دفت، ۱۹، ۱۳۸۶)

ابعاد ساختاری:

اگرچه از نگاه اندیشمندان مدیریت در مورد تعداد و تعریف ابعاد ساختاری اتفاق نظر کاملی وجود ندارد اما همگی آنها در مورد سه بعد رسمیت، تمرکز و پیچیدگی اتفاق نظر دارند.

رسمیت:

رسمیت به میزان یا حدی که مشاغل سازمانی استاندارد شده‌اند، اشاره می‌کند.(رابینز، ۱۳۸۹) یعنی حدی که قواعد، رویه‌ها و ارتباطات نوشته شده برای انجام کار در سطوح مختلف وجود دارد.(هج، ۱۳۷۶) در واقع میزان رسمی بودن کارها در سازمان بیانگر شیوه تصمیم‌گیری از منظر میزان مشارکت اعضای سازمان است. اگر اعضا آموزش دیده باشند و آنها توانمندی خودکنترلی داشته و درباره مسائل عمومی قضاوتهای شایسته‌ای بنمایند، امور سازمان از نظر میزان رسمیت در پایین ترین حد قرار خواهد گرفت.(هال، ۱۳۷۶)

میزان رسمیت در سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی:

بر اساس یافته‌های به دست آمده و تکمیل پرسشنامه مربوطه، میزان رسمیت در سازمان فرهنگ و ارتباطات ۲۶ می‌باشد. این میزان حاکی از آن است که رسمیت در این سازمان کمی بیشتر از حد متوسط (۲۱) است. لازم به ذکر است که حد پایین رسمیت ۷ و حد بالای آن ۳۵ می‌باشد.

پیچیدگی:

مفهوم از پیچیدگی تعداد کارها یا سیستمهای فرعی است که در درون یک سازمان انجام می‌شود یا وجود دارد.(دفت، ۱۳۸۶، ۲۰) پیچیدگی به میزان تفکیکی که در سازمان وجود دارد اشاره می‌کند و دارای سه بعد است که عبارتند از: عمودی، افقی و جغرافیایی. در ادامه به بررسی دقیق سه نوع پیچیدگی یاد شده می‌پردازیم.

پیچیدگی افقی: به میزان تفکیک بین واحدهای سازمانی براساس موقعیت اعضای سازمان، ماهیت وظایف آنها و میزان تحصیلات و آموشهایی که فرآگرفته‌اند، اشاره می‌نماید.(رابینز، ۱۳۸۹) تفکیک افقی با شمارش تعداد واحدهای مختلف (برای مثال دپارتمانها) در سازمان سنجیده می‌شود.(هج، ۱۳۷۶)

پیچیدگی عمودی: تفکیک عمودی بر اساس تعداد سطوح از بالاترین پست سازمانی در سازمان تا پایین ترین سطح اندازه‌گیری می‌شود. البته اندازه‌ی سازمان عامل اصلی در پیچیدگی سازمانی است؛ به طور کلی هرچه سازمان بزرگتر باشد، پیچیده‌تر خواهد بود.(هج، ۱۳۷۶)

پیچیدگی جغرافیایی: یک سازمان می‌تواند فعالیت‌های خود را با میزان برخورداری یکسانی از تفکیک افقی و سلسله مراتب سازمانی؛ در چندین مکان به انجام برساند. اما با این وجود، مکانهای چندگانه پیچیدگی سازمانی را افزایش می‌دهند. از اینرو سومین عنصری که پیچیدگی سازمان از آن

نشات می‌گيرد تفکيک براساس مناطق جغرافيايی است که ميزان پراكنندگی ادارات، کارخانجات و افراد سازمان براساس مناطق جغرافيايی را نشان می‌دهد.(راينز، ۱۳۸۹) ميزان پيچيدگی در سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامي:

نمودار تشكيلاتي مصوب سال ۱۳۸۴ نشان می‌دهد که اين سازمان داراي ۴ معاونت و ۱۶ مرکز و اداره کل می‌باشد. اما مشاهدات فعلی حاکي از آن دارد که اين تعداد افزایش يافته و سازمان فرهنگ و ارتباطات در حال حاضر داراي ۴ معاونت و ۲۴ مرکز و اداره کل ستادي می‌باشد که در مجموع به لحاظ افقی از تفکيک ۳۰ بخشی برخوردار است. به لحاظ تفکيک عمودي، فاصله بالاترين سطح تا پايين تر سطح سازمانی در سازمان (در سطوح مدیريت)، ۵ سطح است. همچنين به لحاظ جغرافيايی نيز اين سازمان در ۶۳ کشور داراي نمایندگی و در ۵۰ کشور داراي رايزنی فرهنگي است. بر اساس يافته‌های به دست آمده و تكميل پرسش نامه مربوطه، ميزان پيچيدگی در سازمان فرهنگ و ارتباطات ۲۳ می باشد. اين ميزان حاکي از آن است که پيچيدگی در اين سازمان کمی بيشتر از حد متوسط (۲۱) است. لازم به ذكر است که حد پايين پيچيدگی ۷ وحد بالاي آن ۳۵ می باشد.

تمرکز:

مقصود از تمرکز، توزيع قدرت در درون سازمان است.(هال، ۱۳۷۶) تمرکز پاسخ به سوال «در چه سطحي از سازمان تصميم‌گيري می‌شود؟» را نشان می‌دهد. در يك سازمان تمرکز، گزينه‌های نهايی تصميم تقربياً به طور انحصاری در سطوح بالاي سازمان اتخاذ و تصميمهای متخده در سطوح عالي بدون چون و چرا پذيرفته می‌شوند. در نتيجه در سازمان تمرکز، مشاركت افراد سطوح پايين در تصميم‌ها حداقل است.(هج، ۱۳۷۶)

ميزان تمرکز در سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامي:

بر اساس يافته‌های به دست آمده و تكميل پرسش نامه مربوطه، مشخص شد که امتياز اين عامل ساختاري در سازمان ۳۳ می‌باشد. اين ميزان حاکي از آن است که رسميت در اين سازمان کمی بيشتر از حد متوسط (۳۰) است. لازم به ذكر است که حد پايين رسميت ۱۰ وحد بالاي آن ۵۰ می باشد.

ارتباط متقابل بین ابعاد ساختاری

ارتباط بین پیچیدگی و رسمیت:

رابطه میان پیچیدگی و رسمیت مناسب با نوع پیچیدگی متفاوت است. در جایی که پیچیدگی افقی زیاد باشد، رسمیت تمایل به کاهش دارد. هنگامی که پیچیدگی زیاد باشد در واقع ما از نیروهای متخصص و حرفه‌ای برای واحدهای مختلف استفاده کرده‌ایم و این افراد وظایف روزمره و یکنواخت را انجام نمی‌دهند. جامعه‌پذیری پیش از ورود به سازمان، استانداردهای کنترل درونی را به آنها القا نموده، لذا اینگونه مشاغل رسمیت کمی را می‌طلبند. (رابینز، ۱۳۸۹)

اما جایی که پیچیدگی جغرافیایی زیاد است مثلاً تعداد واحدهای پراکنده در سطح شهر زیاد است، باید جهت هماهنگی و کنترل امور از طریق بخش مرکزی، یک سری قوانین، رویه‌ها و خطمسی‌های رسمی تدوین شود تا واحدهای متعدد طبق آن عمل کنند. پس به خاطر افزایش پیچیدگی جغرافیایی، رسمیت افزایش می‌یابد.

آنچه در سازمان فرهنگ و ارتباطات مشاهده می‌شود این است که پیچیدگی و رسمیت کمی بیشتر از حد متوسط است. از آنجا که پیچیدگی جغرافیایی در این سازمان بسیار بالاست و این امری اجتناب ناپذیر است لذا جهت هماهنگی امور باید میزان رسمیت در سازمان افزایش یابد.

ارتباط میان پیچیدگی و تمرکز:

مدارک و شواهد دلالت بر یک رابطه معکوس بین تمرکز و پیچیدگی دارد. عدم تمرکز با پیچیدگی سطح بالا مرتبط می‌شود. برای مثال افزایش در تعداد متخصصان حرفه‌ای به معنای افزایش در تخصص و توانایی مورد نیاز برای اخذ تصمیمات است. بطور مشابه کارکنانی که آموزش‌های حرفه‌ای بیشتری گذرانیده‌اند باید در تصمیم‌گیری‌های بیشتری مشارکت داده شوند. (رابینز، ۱۳۸۹)

آنچه در سازمان فرهنگ و ارتباطات مشاهده می‌شود این است که پیچیدگی و تمرکز کمی بیشتر از حد متوسط است. از آنجا که پیچیدگی جغرافیایی در این سازمان بسیار بالاست و این امری اجتناب ناپذیر است لذا جهت افزایش کارایی و اثربخشی سازمان باید میزان تمرکز در سازمان کاهش یافته و قدرت تصمیم‌گیری به بخش‌ها و به ویژه رایزنان فرهنگی و اگذار شود.

ساختار مکانیکی- ارگانیکی:

ساختار سازمان از نظر ارگانیک یا مکانیک باید با سایر ابعاد ساختاری و محتوایی آن تطابق داشته باشد. اگر سازمان دارای محیطی پویا و با تغییرات بالا باشد باید ساختاری ارگانیک داشته باشد تا بتواند خود

را در محیط حفظ کند. تطابق میان نوع ساختار سازمان با سایر عوامل خصوصاً با ماموریت و محیط-یکی از کلیدی ترین عوامل موفقیت سازمان است.

بر اساس یافته های به دست آمده و تکمیل پرسش نامه مربوطه، مشخص شد که امتیاز این عامل در سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی ۴۴ می باشد. این عدد حاکی از آن است که ساختار سازمان به سمت مکانیک میل می کند. لازم به ذکر است که عدد ۱۰ نشان دهنده حد بالای ارگانیک و عدد ۵۰ نشان دهنده حد بالای مکانیک بودن است.

این در حالی است که با توجه به محیط ناپایدار و عدم اطمینان بالا و همچنین پیچیدگی جغرافیایی بالا، سازمان نیازمند یک ساختار ارگانیک است.

ابعاد محتوایی

اندازه

اندازه سازمان عبارت است از بزرگی آن که به صورت تعداد افراد یا کارکنان مشخص می گردد. بزرگی را می توان با توجه به یک واحد خاص، یک دایرہ، یک بخش یا کل سازمان مشخص کرد. در کتاب رابینز، نکات قابل توجهی نسبت به معیار تعیین اندازه سازمان مطرح شده است. رابینز بیان می دارد سازمانهایی که کمتر از ۵۰۰ کارمند دارند، تحت عنوان سازمان های کوچک مطرح می شوند. از طرف دیگر وقتی یک سازمان یا هر واحد فرعی از سازمان دارای ۲۰۰۰ کارمند داشته باشد، تحت عنوان سازمان بزرگ تعریف می کنیم.(رابینز، ۱۳۸۹)

از سوی دیگر سوال مهم دیگری وجود دارد که آیا سازمان بزرگ مناسب است یا سازمان کوچک؟ و آیا راه سومی هم وجود دارد؟ به اعتقاد دفت نقاط قوت کوچک بودن، سازمان را به سمت موفقیت رهنمونی می کند و در نتیجه سبب رشد و بزرگ شدن شرکت می شود. همین رشد و موفقیت سبب می شود که ساختار سازمان حالت عمودی به خود بگیرد و رابطه خصوصی به رابطه سازمانی تبدیل شود و مقررات شدیدی وضع شود. برای رهایی از این تنافض راه حل پیشنهادی سازمان های دومنظوره است. سازمان دومنظوره سازمانی است که دارای ترکیبی از منابع عظیم یک شرکت بزرگ می باشد ولی از نظر سادگی و انعطاف پذیری همانند یک شرکت کوچک عمل می کند. بسیاری از سازمان های بزرگ در حال تجدید سازمان هستند تا به صورت گروه هایی از شرکت های کوچک درآیند که بتوانند از همه مزایای کوچکی و استعدادهای بالقوه آن بهره مند گردند. (دفت، ۱۳۸۶، ۱۸۲)

اندازه سازمان فرهنگ و ارتباطات:

بر اساس تحقیقی که در سال ۱۳۷۹ در سازمان مدیریت و برنامه ریزی انجام شده است سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی مشتمل بر ۱۰ واحد سازمانی می باشد که با احتساب پرسنل مربوط به نمایندگی های فرهنگی خارج از کشور دارای ۸۱۷ پست مصوب است. لازم به ذکر است که مصاحبه های انجام شده با مسئولان عالی رتبه سازمان اثبات می کند که در حال حاضر تعداد اعضا سازمان بیش از ۱۰۰۰ نفر(حدود ۱۱۰۰ نفر کارمند-اعم از رسمی و غیر رسمی-) می باشد. با احتساب این گزارشات و اعتقاد رابینز درباره اندازه سازمان، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی سازمانی متوسط محسوب می شود.

استراتژی و اهداف

در مقوله استراتژی و هدف، هدف و شیوه های رقابتی سازمان که آن را از سایر سازمانها متمایز می کند، مشخص می شود. استراتژی عبارت است از یک برنامه عملی که به موجب آن شیوه تخصیص منابع و فعالیت های شرکت در رابطه با محیط و در راه نیل به هدف هاییش تعیین می گردد. هدف ها و استراتژی های سازمان مشخص کننده دامنه فعالیت ها و رابطه ای است که سازمان با کارکنان، مشتریان و رقبای خود دارد.(دفت، ۱۳۸۶، ۲۳)

در این بخش ابتدا اهداف سازمان بر اساس اساسنامه اولیه و چشم انداز تدوین شده مقایسه خواهد شد و بعد از آن استراتژی سازمان بر اساس طبقه بندی مینتزبرگ مورد تحلیل و بررسی قرار خواهد گرفت.

اهداف

در ماده ۲ اساسنامه اولیه سازمان اهداف متصور برای فعالیت این سازمان با توجه به سه حوزه سیاستگذاری، فعالیتهای مطالعاتی و تحقیقاتی و امور اجرایی مشتمل بر امور زیر می باشد:

- ۱- احیاء و گسترش تفکر و معارف اسلامی در جهان به منظور بیداری مسلمانان و ابلاغ پیام اسلام راستین به جهانیان.
- ۲- آگاهی جهانیان نسبت به مبانی واهداف و مواضع انقلاب اسلامی و تبیین جایگاه آن برای مردم جهان.
- ۳- گسترش مناسبات فرهنگی با ملل و اقوام مختلف بخصوص مسلمانان و مستضعفان جهان.

۴- تقویت و تنظیم مناسبات فرهنگی جمهوری اسلامی ایران با سایر کشورها و سازمان‌های فرهنگی.

۵- عرضه صحیح فرهنگ و تمدن ایران و ویژگی‌های فرهنگی، جغرافیایی و تاریخی آن.

۶- فراهم آمدن زمینه‌های وحدت میان مسلمانان و تشکیل جبهه واحد بر اساس اصول مسلم اسلامی.

۷- مقابله فکری با فرهنگ ضد دینی، ضد اسلامی و ضد انقلابی و آگاه کردن مسلمانان نسبت به توطئه‌های تفرقه‌انگیز دشمنان و دفاع از حقوق مسلمانان.

۸- رشد و ارتقا و اصلاح وضع فرهنگی، تبلیغی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی مسلمانان بویژه پیروان اهلیت علیهم السلام در جهان.

اما براساس مصوبه هیات وزیران در سال ۸۹ که بنا به پیشنهاد سازمان فرهنگ و ارتباطات مطرح شده بود، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی به عنوان قرارگاه تاکتیکی منظومه فرهنگی بین‌المللی انقلاب اسلامی در واقع هدایتگر فعالیت‌های فرهنگی خارج از کشور می‌باشد و بر این اساس این سازمان در استراتژی جدید خود ۳ هدف زیر را به عنوان اهداف فرهنگی بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران پیگیری می‌کند.

۱- شکل گیری تصویری شایسته و افتخارآفرین از اسلام ناب، انقلاب اسلامی، جمهوری اسلامی (ایران امروز) و ارزش‌های فرهنگ و تمدن اسلامی و ایرانی در اذهان سایر ملل جهان

۲- گسترش همگرایی و پیوند اسلامی، دینی و فرهنگی با سایر ملل جهان

۳- بیداری و خودبادوری مسلمانان

در ابتدای تاسیس این سازمان هدف این بود که کلیه فعالیت‌های تبلیغی و فرهنگی خارج از کشور ادغام شده و در سازمان فرهنگ و ارتباطات انجام گیرد. اکنون بعد از گذشت بیش از یک دهه از تاسیس این سازمان مسئولین سازمان معتقدند که ادغام کردن تمامی این فعالیتها نه ممکن است و نه صحیح؛ چراکه با توجه به آرمان‌های والای انقلاب اسلامی ایران و کثرت مخاطبان از حیث تعداد و نوع، صحبت کردن با مخاطب تنها از یک کانال، کار درستی نیست. بر همین اساس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در رویکرد جدیدی که برای خود تدوین کرده نقش خود را تغییر داده است. در این رویکرد فعالیت‌های فرهنگی بین‌المللی به عنوان منظومه فرهنگی بین‌المللی انقلاب اسلامی در نظر گرفته شده است و مقام معظم رهبری فرماندهی این منظومه را بر عهده دارند و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در این منظومه هدایتگر قرارگاه تاکتیکی است. بر این اساس کثرت سازمان‌های فعال در عرصه فرهنگی در خارج از کشور امری خوب و پسندیده است ولی کلیه این فعالیت‌ها باید توسط

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی هدایت و هماهنگ شود تا مانع از موازی کاری شود. در این نگاه ماموریت اصلی این سازمان در سه حوزه سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی، زمینه‌سازی و فراهم‌کردن تسهیلات و نظارت و ارزیابی برای سنجش اثربخشی یا عدم اثربخشی خواهد بود و وظایف اجرایی و عملیاتی را دیگر سازمان‌ها انجام خواهد داد. البته برخی از امور اجرایی فرهنگی مثل گفتگوی ادیان و یا کار فرهنگی با ایرانیان خارج از کشور اختصاصاً به وسیله سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و رایزن های فرهنگی انجام می‌گیرد.

استراتژی

مینتزبرگ بر اساس ۵ نوع تعریف از استراتژی، ۱۰ مکتب برای تدوین استراتژی احصا کرده است. با توجه به عملکرد سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، استراتژی‌های این سازمان را بر اساس پنج مکتب موقعیت یابی، یادگیری، قدرت، فرهنگی و محیطی مورد بررسی قرار خواهیم داد.

الف) مکتب موقعیت یابی: تدوین استراتژی به عنوان یک فرایند تحلیلی استدلال مکتب موقعیت یابی این است که تنها تعداد خیلی کمی از استراتژی‌های کلیدی (همچون جایگاه‌ها در بازار اقتصادی) در هر صنعت معین مطلوب می‌باشد. در مکتب موقعیت یابی با متمرکز کردن استراتژی‌ها در سراسر صنایع و با تعداد محدودی از استراتژی‌های اولیه یا حداقل دسته‌هایی از استراتژی‌ها (مثل تمایز محصول و حیطه مت مرکز بازار) می‌توان به مقصد می‌رسد. این استراتژی‌ها کلی نامیده می‌شوند. مکتب موقعیت یابی با صرف نظر کردن از یکی از فرضیه‌های کلیدی مکتب طراحی (مبنی بر اینکه استراتژی‌ها باید منحصر به هر سازمان باشند و با آن انطباق داشته باشند) قادر است مجموعه‌ای از ابزارهای تحلیلی را برای تطبیق استراتژی مناسب با شرایط موجود ایجاد کند.(مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۹۲-۹۱)

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در استراتژی جدید خود بر اساس مکتب موقعیت یابی، کشورهای هدف را طبقه‌بندی کرده و معتقد است برای بالارفتن اثربخشی فعالیت‌های فرهنگی ایران در خارج از کشور باید به ترتیب اولویت در این کشورها سرمایه گذاری و فعالیت شود تا بتوانیم متناسب با اهداف انقلاب اسلامی بیشترین بهره را شاهد باشیم.

برنامه‌ریزان این سازمان، کشورهای جهان را بر اساس ۱۲ عامل زیر در ۵ گروه ویژه، الف، ب، ج و د طبقه‌بندی کرده‌اند. شاخص‌های رتبه‌بندی کشورها عبارتند از: حساسیت و جایگاه ویژه کشور برای جمهوری اسلامی ایران، اهمیت استراتژیک کشور، همسایگی با جمهوری اسلامی ایران، تعداد مسلمانان، تعداد شیعیان، چگونگی روابط با جمهوری اسلامی ایران، تعداد ایرانیان مقیم، جایگاه زبان

فارسی و ایران شناسی، امکان تاثیرگذاری در حوزه مردمی، مشترکات فرهنگی با جمهوری اسلامی ایران، موانع فعالیت فرهنگی و تلاش رقبا، جمعیت کشور. البته اتفاقات اخیر خصوصاً بیداری اسلامی در منطقه، ضرورت بازبینی در جایگاه برخی کشورها را افزایش داده است. به عنوان مثال در حال حاضر تونس ولیبی در گروه ج، یمن در گروه ب و بحرین و مصر در گروه الف قرار دارند که حوادث اخیر-بیداری اسلامی- اقتضا می‌کند جایگاه این کشورها ارتقا یابد.

ب) مکتب یادگیری: تدوین استراتژی به عنوان یک فرآیند غیرمنتظره

بر طبق این مکتب ، استراتژی‌ها هنگامی ظهور می‌یابند که مردم گاهی اوقات به طور فردی و در بسیاری از موقعیت به طور جمیعی تصمیم می‌گیرند که درباره یک موقعیت و توانایی سازمان خود در مقابل با آن موقعیت چیزهایی بیاموزند. مدیریت استراتژیک دیگر صرفاً "مدیریت تغییر" نیست، بلکه "مدیریت به وسیله تغییر" است.(مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۱۷۲) سیاستگذاری یک فرآیند مرتب، منظم و کنترل شده نیست، بلکه یک فرآیند نامرتب است که در آن سیاستگذاران می‌کوشند بر جهانی غله کنند که می‌دانند برای آنها بسیار پیچیده است. بر اساس این مکتب استراتژی را می‌توان ناشی از انواع فعالیت‌ها و تصمیمات جزئی افراد مختلف دانست.

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی بر اساس مکتب یادگیری، در تدوین استراتژی جدید خود با نگاه به فعالیت‌های گذشته فهمیده است که نمی‌تواند تمامی فعالیت‌های فرهنگی خارج از کشور(اعم از ستاد وصف) را به تنهایی انجام دهد که این امر نهشدنی است و نه درست است. لذا در استراتژی جدید خود با عبرت و یادگیری از نقاط ضعف قبلی، نقش و اهداف خود را تغییر داده و به عنوان هدایتگر قرارگاه تاکتیکی منظومه فرهنگی بین‌المللی انقلاب اسلامی و هماهنگ‌کننده فعالیت‌های دستگاه‌های فرهنگی در خارج از کشور وارد عرصه شده است لیکن بنا به ضرورت برخی فعالیت‌های اجرایی را خود سازمان انجام می‌دهد.

ج) مکتب قدرت: تدوین استراتژی به عنوان یک فرآیند مذاکره

مکتب قدرت به تأثیر سیاست داخلی بر پیشبرد تغییر استراتژیک می‌پردازد. این مکتب با تأکید بر استفاده از قدرت و سیاست برای مذاکره، تدوین استراتژی را یک فرآیند آشکار قدرت توصیف می‌کند. بر این اساس روابط قدرت، سازمانها را احاطه می‌کند و می‌تواند به آن‌ها الهام ببخشد.(مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۲۳۲-۲۳۳) در هر سازمان دو دسته از قدرت‌ها ذی‌نفع بوده و سعی دارند در استراتژی‌ها اثرگذار باشند.

۱- قدرت خرد: قدرت خرد، مربوط به افراد و گروه های داخل سازمان است.(مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۲۴۷) در اکثر سازمان ها بخش اداری مالی به دلیل در دست داشتن بودجه، جزء بزرگترین قدرت های اثربار در تصمیم گیری ها می باشد. در سازمان فرهنگ و ارتباطات شورای عالی سازمان دارای قدرت زیادی می باشد اما به دلایلی از این قدرت استفاده نمی شود. در این سازمان، شورای معاونین بیشترین قدرت را دارد. ظرفیت ها، اختیارات و میزان قدرت معاونت های سازمان تفاوت زیادی با یکدیگر ندارد اما ممکن است در برخی از زمان ها به جهت توانمندی های فردی، یک معاونت فعالتر و با قدرت بیشتری ظاهر شود.

۲- قدرت کلان: قدرت کلان نشان دهنده وابستگی متقابل بین یک سازمان و محیط آن است و به سازمانها، افراد یا نهادهایی اشاره دارد که از بیرون بر تصمیمات سازمان اثربار هستند. (مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۲۴۷) اکثر قدرت های کلان اثربار بر تصمیمات سازمان به نحوی عضو شورای عالی سازمان هستند. این قدرت ها عبارتند از: وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، شورای عالی انقلاب فرهنگی، سازمان صدا و سیما، مجمع جهانی اهل بیت، مجمع تقریب مذاهب اسلامی، وزارت امور خارجه، جامعه المصطفی العالمیه

(د) مكتب فرهنگی: شکل گیری استراتژی به عنوان یک فرآیند جمعی

مكتب قدرت عمدتاً نفع شخصی را مورد توجه قرار می دهد، در حالی که مكتب فرهنگی منافع عمومی را در نظر می گیرد. مكتب قدرت به تأثیر سیاست داخلی بر پیشبرد تغییر استراتژیک می پردازد، حال آنکه مكتب فرهنگی عمدتاً به تأثیر فرهنگ بر حفظ ثبات استراتژیک یا در واقع گاهی اوقات مخالفت جدی با تغییر استراتژیک می پردازد.(مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۲۶۴)

وجود مكتب فرهنگی برای تعیین استراتژی در سازمان فرهنگ و ارتباطات یک آرزوی تحقق نیافته می باشد. تحقق این مكتب نیازمند اعضایی است که همگی یا اغلب آنها نگاه صحیح و مورد نظر نظام اسلامی به کار فرهنگی در خارج از کشور را داشته باشند اما به دلیل اینکه اعضای سازمان دارای یک نگاه آرمان گرایانه به صدور انقلاب و فضای تقابل میان دو جبهه کفر و ایمان ندارند شکل گیری استراتژی سازمان بر اساس مكتب فرهنگی بی معنی است. در گزارش سال ۱۳۷۹ سازمان مدیریت و برنامه ریزی آمده است: "یکی از معضلات (این سازمان)، انتقال نیروهای رسمی از دو وزارت خانه خارجه و فرهنگ و ارشاد اسلامی هستند، زیرا بیش از ۳۰٪ آنها تحصیلاتی کمتر از لیسانس دارند و در مجموع ۶۳٪ پرسنل سازمان تحصیلاتی کمتر از لیسانس دارند و تنها ۲۳٪ تحصیلاتی در حد فوق لیسانس و دکتری دارند و لذا باید سازمان سعی کند تا نیروهای کارآمد و متخصص را جذب کند و نیروی فعلی خود را ارتقا بخشد" (سازمان مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۰)

به دلایل مختلفی همچون: حضور اجباری برخی نیروها در ایندیای تشکیل سازمان (به دلیل ادغام چند مجموعه در یکدیگر)، عدم تحصیلات کافی، عدم حاکمیت روحیه جهادی و انقلابی در برخی از بخش‌ها و...، درک مشترک و واحدی از فعالیت‌های فرهنگی در منظومه فرهنگی بین‌المللی انقلاب اسلامی شکل نگرفته است و بر این اساس انتظار وجود مکتب فرهنگی در شکل‌گیری استراتژی سازمان، انتظاری بیهوده است.

و) مکتب محیطی: شکل‌گیری استراتژی به عنوان یک فرایند واکنش پذیر

این مکتب با قرار دادن محیط به عنوان یکی از سه نیروی اصلی در فرایند استراتژی‌سازی، در کنار رهبری و سازمان، دیدگاه کلی شکل‌گیری استراتژی را به حال تعادل در می‌آورد. در این مکتب محیط حاکمیت دارد. محیط، مجموعه‌ای از نیروهای مبهم در خارج از سازمان پنداشته می‌شود و عموماً آن را به عنوان مجموعه‌ای از ابعاد می‌دانند. گاهی اوقات حتی کل این محیط به یک نیروی کلی تبدیل می‌شود که سازمان را به سمت نوعی موقعیت پنهان از نوع زیست محیطی هدایت می‌کند. (مینتزبرگ، ۱۳۸۸، ۲۹۰-۲۸۸)

در مکتب محیطی استراتژی سازمان، کاملاً بر اساس تغییرات محیطی شکل می‌گیرد. حال سوال این است که این امر تا چه حد در تدوین استراتژی سازمان فرهنگ و ارتباطات مورد توجه قرار گرفته است؟ اگر چه این سازمان تاکنون فعالیت‌های زیادی برای کسب اطلاعات از محیط خارج انجام داده است، اما تا رسیدن به نقطه مطلوب فاصله زیادی دارد. تدوین کنندگان استراتژی جدید سازمان در اسناد خود اعلام کرده‌اند که یکی از مشکلات اصلی ما در برنامه‌ریزی "نارسایی‌های متعدد ناشی از ضعف شدید اطلاعات و تحلیل‌های مناسب و قابل استناد از محیط" بوده است. با توجه به این امر شکل‌گیری استراتژی سازمان بر اساس مکتب محیطی امری سخت و دشوار است.

۳-۳-۵- تکنولوژی

تکنولوژی یا فناوری عبارت است از ابزار، روش و عملیاتی که برای تبدیل اقلام مصرفی به محصول (داده به ستاده) مورد استفاده قرار می‌گیرند. تکنولوژی چیزی نیست مگر فرایند تولید و شامل ماشین‌آلات، شیوه‌ها، رویه‌ها و روش‌های انجام امور می‌شود. (دفت، ۱۳۸۶، ۱۲۷) اما باید گفت تکنولوژی به کار گرفته شده در سازمان فرهنگ و ارتباطات یک تکنولوژی خدماتی است نه تولیدی. در جدول زیر تفاوت‌های این دو نوع تکنولوژی به صورت مختصر ارائه شده است.

تکنولوژی خدماتی	تکنولوژی تولیدی
محصولات متداول و مرسوم هستند	کالای ساخته شده به منظور مصرف آینده انبار می شود
مشتریان در فرایند تولید مشارکت دارند	تولیدات استاندارد هستند
محصولات نامشهود هستند	هسته فنی دور از دسترس مشتریان است
هسته مرکزی انسان است	محصولات قابل لمس هستند

جدول ۱: مقایسه تکنولوژی خدماتی و تولیدی (دفت، ۱۴۳، ۱۳۸۶)

در ک تکنولوژی خدماتی باعث می شود که مدیران این سازمان‌ها بتوانند ساختار مناسبی را برای سازمان خود به وجود آورند که با ساختار سازمان‌های تولیدی متفاوت است. به عقیده اکثر افراد چارچوبی که چارلز پرو ارائه کرده است بیشترین اثر را در در ک تکنولوژی دوایر سازمانی داشته است

تنوع کم		تنوع زیاد		
هنری		پیچیده		
نماینده و غیرقابل تحلیل تجزیه و تحلیل پذیری مسئله مشخص و قابل تحلیل	رسمیت متوسط	-	رسمیت پایین	
	تمرکز متوسط	-	تمرکز پایین	
	تجربه	-	آموزش + تجربه	
	دامنه کنترل، متوسط تا زیاد	-	دامنه کنترل، گم تا متوسط او تاباطات افقی، گم دهمایه	
	عادی		مهندسی	
	رسمیت بالا	-	رسمیت متوسط	
	تمرکز بالا	-	تمرکز متوسط	
	تجربه و آموزش کم	-	آموزش رسمی	
ارتباطات مکتوب و عمودی		دامنه کنترل، وسیع	دامنه کنترل، متوسط	
		ارتباطات مکتوب و	ارتباطات مکتوب و	

جدول ۳: رابطه تکنولوژی خدمات با ویژگی های ساختاری و مدیریت (دفت، ۱۵۵، ۱۳۸۶)

با توجه به تحقیقات انجام شده فعالیت های سازمان فرهنگ و ارتباطات سازمانی گرچه تنوع بالایی دارد اما مشخص و قابل تحلیل می باشد بر این اساس تکنولوژی سازمان از نوع مهندسی است و باید ساختاری با ویژگی های زیر در حال حاضر در سازمان وجود داشته باشد.

- از نظر رسمی بودن، متوسط
- از نظر مرکز بودن، متوسط
- آموزش رسمی
- دامنه کنترل، متوسط
- ارتباطات مکتوب و کلامی

محیط

معنی واژه "محیط" نامحدود است و شامل همه چیزهایی می شود که در خارج از سازمان قرار دارند. محیط سازمان در واقع تمام عواملی است که در خارج از سازمان وجود دارند و بر تمام یا بخشی از سازمان اثرات بالقوه می گذارند" (دفت، ۱۳۸۶، ۸۵). محیط خارج از سازمان را می توان در سه بخش محیط شبکه‌ای(کاری)، عمومی و بین‌الملل مورد بررسی قرار داد.

محیط شبکه‌ای (کاری):

محیط کاری(شبکه‌ای) شامل بخش‌هایی می شود که سازمان به صورت مستقیم با آنها رابطه متقابل دارد و آنها بر توانایی‌های سازمان(در راه رسیدن به هدف‌هایش) اثر مستقیم می گذارند. (دفت، ۱۳۸۶، ۸۵)

بر اساس تحقیق کارگروه مدیریت کلان دستگاه‌های فرهنگی شورای عالی انقلاب فرهنگی در اسفند ۸۹ (ویرایش ۲) ۴۷ دستگاه در حال فعالیت در زمینه کارهای فرهنگی خارج از کشور هستند. اما کلیه این سازمان‌ها ونهادها در ارتباط مستقیم با سازمان نیستند. بعد از بررسی‌های انجام گرفته می‌توان گفت که محیط شبکه‌ای سازمان فرهنگ و ارتباطات حداقل شامل سازمان‌های زیر می‌باشد: آستان قدس رضوی، جامعه المصطفی(ص)العالمیه، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، سازمان اوقاف و امور خیریه، سازمان حج و زیارت، سازمان صداوسیما، شورای عالی امور ایرانیان خارج از کشور، شورای فرهنگی دفتر مقام معظم رهبری، شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی، مجمع جهانی اهل‌بیت(ع)، مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، معاونت بین‌الملل دفتر مقام معظم رهبری، معاونت بین‌الملل

مرکز مدیریت حوزه های علمیه، وزارت امور خارجه، وزارت علوم تحقیقات و فن آوری و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

محیط عمومی:

محیط عمومی بخش هایی را در بر می گیرد که احتمالاً بر روی عملیات و فعالیت های روزانه یک شرکت اثر نمی گذارد، ولی احتمال دارد به صورت غیر مستقیم اعمال نفوذ نمایند. اغلب محیط عمومی شامل بخش های دولتی، فرهنگی اجتماعی، شرایط اقتصادی، تکنولوژی و منابع مالی می شود. این بخش ها سرانجام بر همه سازمان ها اثر می گذارند. (دفت، ۱۳۸۶، ۸۷)

برای مثال در محیط سیاسی برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در ایران و کشورهایی که سازمان در آنجا دارای نمایندگی می باشد و تغییر جهت دولت ها، تغییر زیادی بر سیاست ها و عملکرد سازمان می گذارد. در محیط اقتصادی مسائل ناشی از میزان تخصیص بودجه سازمان، تورم، اعطای حقوق رایزنان فرهنگی بر اساس دلار و... بر فعالیت سازمان اثرگذار است.

محیط بین الملل:

محیط بین المللی به عنوان یک بخش به حساب می آید که می تواند به صورت مستقیم بر سازمان اثر بگذارد. (دفت، ۱۳۸۶، ۸۸). در این عرصه تصمیمات سازمان های فرهنگی جهانی، بین المللی و منطقه ای مانند یونسکو، سازمان های فرهنگی و دینی ترکیه به ویژه دیانت، سازمان های فرهنگی و دینی عربستان به ویژه وهابیت، جوامع فرهنگی و دینی در شرق آسیا مانند بودا و همچنین واتیکان، پروتستان و... بر فعالیت ما اثرگذار هستند.

میزان اطمینان محیط:

برای سنجش میزان اطمینان یا عدم اطمینان محیط به چارچوبی که دفت ارائه کرده است رجوع می کنیم. در این نمودار دو بعد ساده یا پیچیده بودن محیط و ثبات یا بی ثباتی (پایداری یا ناپایداری) آن در هم ادغام شده و برای ارزیابی نامطمئن بودن آن چارچوبی ارائه شده است.

	پیچیدگی محیط ساده	پیچیده
پایدار	پیچیده+پایدار= عدم اطمینان اندک-متوسط -تعداد زیادی عوامل خارجی وجود دارد و عوامل متفاوتند -عوامل به همان صورت باقی می مانند یا تغییری اندک دارند مشابهند	ساده+پایدار= عدم اطمینان اندک -تعداد کمی عوامل خارجی وجود دارد و عوامل -عوامل به همان صورت باقی می مانند یا تغییری اندک دارند
تغییرات		
محیط	پیچیده+نایپایدار= عدم اطمینان زیاد -تعداد زیادی عوامل خارجی وجود دارد و عوامل متفاوتند -عوامل به همان صورت مرتب و غیرقابل پیش بینی تغییر می کنند	ساده+نایپایدار= عدم اطمینان اندک-زیاد -تعداد کمی عوامل خارجی وجود دارد و عوامل مشابهند -عوامل به همان صورت مرتب و غیرقابل پیش بینی تغییر می کنند
نایپایدار		

جدول ۲: چارچوبی برای ارزیابی محیط(دفت، ۹۵، ۱۳۸۶)

یک محیط پیچیده و نایپایدار بیان کننده عدم اطمینان بسیار بالایی است. در این محیط باید تعداد عوامل زیادی را مشخص و تجزیه و تحلیل کرد. این درحالی است که این عوامل زیاد و متنوع به صورت مرتب و غیرقابل پیش بینی در حال تغییر هستند. محیط سازمان فرهنگ و ارتباطات با توجه به نوع و حیطه فعالیت این سازمان، محیطی پیچیده و نایپایدار است. برخی از عوامل موثر در پیچیدگی و نایپایداری محیط این سازمان عبارتند از: تنوع مخاطبان، زیادبودن رقبای داخلی و خارجی، تحولات سریع فرهنگ، آمیخته بودن با نحوه ارتباط دولتها و تغییر دولتها، حضور در اقصی نقاط جهان و...

قلمرو سازمان:

با تجزیه و تحلیل قلمرو سازمان (در درون بخش های خارجی) می توان محیط سازمان را بهتر درک کرد. قلمرو سازمان عبارت است از حوزه فعالیت منتخب سازمان. سازمان با تعیین قلمرو محدوده فعالیت، بخش های خارجی را که با آنها رابطه متقابل یا تعامل دارد مشخص می کند. (دفت، ۱۳۸۶، ۸۵) متسفانه در اکثر سازمان های فرهنگی قلمرو دقیقاً مشخص نیست و آنرا با محیط خلط می کنند. در تدوین برنامه جدید سازمان فرهنگ و ارتباطات تا حد زیادی به این مفهوم توجه شده است و قلمرو فعالیت سازمان مناسب با کشورهای هدف طبقه بندی شده است. همانطور که در بحث استراتژی (مکتب موقعیت یابی) اشاره شد سازمان در برنامه جدید خود کشورهای جهان را در پنج گروه ویژه، الف، ب، ج و د طبقه بندی کرده و تاکید کرده است که حوزه ماموریتی سازمان سیاست گذاری و

برنامه ریزی، زمینه سازی و فراهم کردن تسهیلات و نظارت و ارزیابی برای سنجش اثربخشی یا عدم اثربخشی فعالیت های فرهنگی خارج از کشور است.

چرخه عمر سازمان

چرخه زندگی یکی دیگر از مفاهیمی است که می توان با استفاده از آن درباره رشد و تغییر سازمان ادیشید. مقصود از چرخه زندگی این است که یک سازمان روزی به وجود می آید، رشد می کند و سرانجام از بین می رود. این مراحل به صورت طبیعی دارای ترتیب خاصی هستند و مسیر طبیعی مشخصی را طی می کنند. (دفت، ۱۳۸۶، ۱۹۵)

تحقیقات تازه نشان می دهد که سازمان ها از چهار مرحله مهم می گذرند. این چهار مرحله عبارتند از مرحله کارآفرینی، مرحله اشتراک مساعی(همکاری گروهی)، مرحله رسمی شدن سازمان و مرحله تدبیراندیشی. در هر کدام از این مراحل سازمان با یک بحران روبرو می شود که در ادامه به صورت مختصر به آن می پردازیم.

مرحله	ویژگی ها	بحran
کارآفرینی	➤ سازمان غیر رسمی است، تازه به وجود آمده و توجهش به عرضه نوعی محصول است	➤ نیاز به رهبری
همکاری گروهی	➤ سازمان صاحب یک سیستم مدیریتی کارآمد خواهد شد ➤ سلسله مراتب اداری، شرح وظایف، اهداف و.. مشخص می شود	➤ نیاز به تفویض اختیار
رسمی شدن	➤ ارتباطات ضعیف و بیشتر جنبه رسمی دارد، بیشتر مقررات و قوانین اعمال می شود ➤ مدیران عالی در گیر مسائلی چون برنامه ریزی می شوند	➤ دیوان سalarی افراطی
تدبیراندیشی	➤ مدیران در صدد نوعی همکاری با اعضا برمی آیند و برای حل مسائل گروه های کاری تشکیل می شود	➤ نیاز به تجدید حیات

جدول ۳: ویژگی های سازمان در مراحل چرخه حیات(دفت، ۱۳۸۶، ۱۹۶)

برای تحلیل اینکه سازمان فرهنگ و ارتباطات در کدام یک از مراحل چرخه عمر می‌باشد دو سناریو متصور است:

- در ابتدای تاسیس سازمان، هدف این بود که کلیه فعالیت‌های تبلیغی و فرهنگی خارج از کشور ادغام شده و در سازمان فرهنگ و ارتباطات انجام گیرد. اکنون بعد از گذشت ۱۵ سال از تاسیس این سازمان مسئولین متوجه شده‌اند که ادغام کردن تمامی این فعالیتها نه ممکن است و نه صحیح. لذا در برنامه راهبردی جدید، این سازمان به عنوان قرارگاه تاکتیکی در منظومه فرهنگی بین‌الملل جمهوری اسلامی ایران قرار می‌گیرد. در واقع باید گفت سازمان در حال حاضر دریافته است که با پیمودن راه و مسیر قبلی خود سرانجامی جز ناکامی و مرگ نخواهد داشت لذا اقدام به بررسی گذشته کرده و راهبردها و اهداف جدیدی برای خود وضع کرده است و این خود نشان از ورود سازمان به مرحله تدبیر اندیشی و عبور موفق از آن است.(در صورت اجرای صحیح برنامه‌ها)
- در حال حاضر برخی از بخش‌های این سازمان هنوز دارای شرح شغل نمی‌باشند و این خود نشان می‌دهد که سازمان به مرحله رسمیت نرسیده است. تدوین استراتژی‌های سازمان در قالب برنامه راهبردی سازمان که برای اولین بار صورت گرفته است را می‌توان دلیلی بر ورود سازمان به مرحله رسمیت دانست و ادعا کرد که سازمان بر این اساس می‌خواهد برنامه‌ها و قوانین خود را مکتوب کرده و خواسته‌های خود از کارمندان و ... را روشن و واضح بیان کند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات و راهکارها

به منظور ارائه پیشنهادات جامع و راهگشا برای سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، ابتدا در یک نگاه جامع کلیه شاخص‌ها و مولفه‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهیم تا با نگاهی متسجم و هماهنگ، پیشنهاداتی را جهت ارتقای این سازمان ارائه کنیم.

ردیف	ابعاد و مولفه ها	میزان	توضیحات
۱	رسمیت	بیش از حد متوسط(۲۶)	با توجه به اینکه پیچیدگی جغرافیایی بالای سازمان، اجتناب ناپذیر است؛ لذا در وضع مطلوب باید رسمیت افزایش یابد.
۲	پیچیدگی	کمی بیش از متوسط(۲۳)	
۳	تمرکز	کمی بیش از متوسط(۳۳)	با توجه به اینکه پیچیدگی جغرافیایی بالای سازمان، اجتناب ناپذیر است؛ لذا در وضع مطلوب باید تمرکز کاهش یابد.
۴	اندازه	متوسط	
۵	استراتژی	موقعیت یابی	سازمان جهت ارتقای کار خود باید از استراتژی فرهنگی و محیطی نیز استفاده کند.
	یادگیری	استفاده شده است	
	قدرت	وجود دارد	
	فرهنگی	عدم استفاده	
	محیطی	عدم استفاده	
۶	تکنولوژی	مهندسی	
۷	محیط	پیچیده و ناپایدار	
۸	چرخه عمر	تدبیر اندیشه / رسمیت	
۹	ساختار مکانیکی-ارگانیکی	تمایل زیاد به مکانیکی	ساختار سازمان باید به سمت ساختاری ارگانیک حرکت کند

جدول ۴: بررسی مولفه های ساختاری و محتوایی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

- ساختار سازمان باید متناسب با ماموریت جدید این سازمان به عنوان قرارگاه تاکتیکی جبهه فرهنگی بین‌المللی انقلاب اسلامی بازمهندسی شود.
- با توجه به اینکه پیچیدگی جغرافیایی بالا برای این سازمان یک امر اجتناب ناپذیر است لذا باید میزان تمرکز در این سازمان کاهش یافته و تفویض اختیار بیشتری به رایزنان فرهنگی صورت گیرد تا بتوانند با سرعت عمل بیشتر و متناسب با ویژگی‌های خاص محیط خود به نیازها پاسخگو باشند.
- جهت جلوگیری از انحراف در عملکرد و برداشت های مختلف از قانون باید میزان رسمیت در سازمان با توجه به بالا بودن پیچیدگی جغرافیایی افزایش یابد.

- ۴- محیطی که سازمان فرهنگ و ارتباطات در آن فعالیت می‌کند محیطی پیچیده و ناپایدار است. چنین محیطی نیازمند ساختاری ارگانیک است این در حالی است که ساختار سازمان در حال حاضر بیشتر به سمت مکانیک است.
- ۵- متسفانه علی‌رغم وجود خیل کثیری از سفرای فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور، در طول ۱۵ سال گذشته سیستم مدیریت دانش در سازمان وجود ندارد. عدم وجود این سیستم سبب می‌شود که تجارب و دستاوردهای گذشته بدون هیچ بهره‌ای از بین برود.
- ۶- این سازمان به شدت نیازمند یک سیستم ارزیابی عملکرد پویا، منعطف و فعال می‌باشد تا همواره بتواند با درنظر گرفتن جمیع شرایط ارزیابی مناسبی از عملکرد مسئولین ستاد و صفوبرنامه‌های سازمان ارائه کند.
- ۷- مناسب است که پژوهشکده یا رصدخانه‌ای برای انجام مطالعات محیطی، جربان‌شناسی، افکارسنجی و موقعیت‌یابی جمهوری اسلامی ایران به صورت پیوسته و دائم متناسب با حوادث و اتفاقات تاسیس شود.
- ۸- نقطه ضعف اساسی سازمان ضعف و عدم کیفیت نیروی انسانی شاغل در آن است. به زعم بسیاری از کارشناسان، بسیاری از نیروهای سازمان دارای شناخت لازم و کافی از فرهنگ ناب اسلام به منظور ترویج آن و فرهنگ غرب به منظور مقابله صحیح با آن نمی‌باشند. استفاده از پتانسیل مناسب در حوزه‌خ و دانشگاه، تشکیل تیم‌های فرهنگی به جای فرد فرهنگی و برگزاری دوره‌های دانش‌افزایی با تکیه بر تیم‌های فرهنگی از بهترین راهها برای رفع این ضعف می‌باشد.
- ۹- سازمان فرهنگ و ارتباطات فاقد اهرم‌ها و ضمانت‌های مناسب برای اعمال مدیریت بر فعالیت‌های فرهنگی بین‌المللی و ایجاد هم‌افزایی ظرفیت‌ها و هماهنگی فعالیت‌های جمهوری اسلامی ایران می‌باشد. مبادی فرادستی مانند دولت، مجلس و شورای عالی انقلاب فرهنگی باید با استفاده از قانونگذاری این اهرم‌ها را ایجاد نمایند.

لازم به ذکر است که موارد ۷-۹، با استفاده از سند راهبردی برنامه اول توسعه فعالیت‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران که توسط ستاد برنامه‌ریزی راهبردی و مهندسی روابط فرهنگی این سازمان تهیه شده، در اینجا ذکر شده است.

منابع

- ۱- استونر جیمزفریمن(۱۳۸۳)، مدیریت، ترجمه دکتر پارسائیان واعربی، جلد دوم، تهران، شرکت چاپ و نشر بازرگانی
- ۲- دفت، ریچاردال(۱۳۸۹)، مبانی تئوری و طراحی سازمان، ترجمه دکتر پارسائیان و اعربی، تهران، دفتر پژوهش های فرهنگی
- ۳- رابینز استیفن پی(۱۳۸۹)، تئوری سازمان ساختار و طراحی سازمان، ترجمه دکتر الوانی و دانایی فرد، چاپ نوزدهم، تهران، انتشارات صفار
- ۴- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور(۱۳۸۰)، طرح ساماندهی امور فرهنگی کشور، بررسی و تبیین وضع موجود سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی
- ۵- مقیمی سید محمد(۱۳۸۵)، سازمان و مدیریت رویکردی پژوهشی، تهران، انتشارات ترم
- ۶- مینتزبرگ هنری، آسترند بروس، لمپل ژوف(۱۳۸۸)، جنگ استراتژی (کارآفرینی در قالب یک مکتب)، ترجمه احمد پور دارانی، تهران، انتشارات جاجرمی
- ۷- هال، ریچارد اج(۱۳۷۶)، سازمان، ساختار، فرایند و رهآوردها، ترجمه دکتر پارسائیان واعربی، تهران، دفتر پژوهش های فرهنگی
- ۸- هج ماری جو(۱۳۸۵)، تئوری سازمان از نوین گرایی تا پسانوین گرایی، ترجمه دکتر دانایی فرد، تهران، انتشارات افکار
- 9- www.icro.ir
- 10- www.irna.ir
- 11- www.isaarnews.ir
- 12- www.khamenei.ir
- 13- www.taghribnews.com